

జ్ఞానం కోలాహలంగా గుఱుగూడి ఉన్నారని. ఇనుక వేస్తే రాజ దన్నంత జనం. ఆప అంతమంది ఆ పోలులో ఎలా వట్టారో అంచనా వెయ్యటం కష్టం. అంత వింతైన విషయమేమో! జనం అంతా జరగటోయే దాన్ని గురించి, జరిగిన దాన్ని గురించి ఆలోచిస్తున్నారు. అది ఒక కోర్టు చోటు.

జడ్జిగారు రావటానికి టైము ఉన్నట్లు ఉంది. జనంలో ఓర్పు, సహనం నశించినట్లు వారి ఉచ్చాసం విశ్వాసాలు చెబుతున్నాయి. ఇదేమీ వట్టింపుకోకుండా ఉన్నది ఇద్దరే ఇద్దరు నేరస్తులు. చూస్తుంటే వాళ్ళకి జరగటోయే దాన్ని గురించి చింత ఉన్నట్లు లేదు. ఇద్దరు డండ్రీ కొడుకులే కాని, వారి మధ్య వకానం ప్రదక్షిణం చేస్తూంది. తుఫాన్ రావటానికి ముందు ఉండే నిశ్శబ్ద వాతావరణం లాగా వారి మధ్య వకానం తాండవిస్తూంది.

కోర్టు అంతా అలజడిగా ఉంది. జనం ఎవరి ఉపాహు తగ్గట్టు వారు శిక్ష అంచనా వేస్తున్నారు. ఎవరి నిర్ణయం అయినా, శిక్ష కఠినమైనదే అన్నట్లుగా ఉంది. వాళ్ళు అంతగా అంచనా వెయ్య గలుగుతున్నారంటే తప్ప సామాన్యమైంది కాదేమో? విచిత్రమేమంటే అది జడ్జిగారి ఫాసిలికి నంబందించిన కేసు.

“రాములు అనే వ్యక్తి జడ్జిగారి తార్యమ వట్టు వగలు వారి ఇంటి ముందు అగోరవ వరచటం, అతని కొడుకు శేఖర్ ఆ రోజునే జడ్జిగారి రమ్మాయిని మానభంగం చెయ్యటం, ఆ జడ్జిగారే కేసు

న్యాయ నిర్ణయం

వివరణ చెయ్యటానికి ఉద్యుక్తులయిన వట్టి...” సేవర్లో వచ్చిన వార్త ప్రజల అందరిని చకీతులని చేసింది.

ప్రజల ఓరిమి ఘట వర్తించిన అంటున్నట్లుగా కోర్టు గంట మోగిన తక్షణమే జడ్జిగారు కోర్టులో ప్రవేశించారు. వారి వదనం చూస్తూంటే నిశ్శబ్దంగా, అన్నింటికీ తాము అధిపతుల అన్నట్లుగా ఉంది. జడ్జిలో ఉండే ధర్మం, హండాతనం ఆయన ముఖంలో ఉట్టి వడుతున్నాయి. వారిని గూసిన ప్రజలకు కొంత ఆశాభంగమే కలిగింది.

జడ్జీ “అర్జీలు, అర్జీలు” అనంతో కోర్టు చోటు ఆందా నిశ్శబ్దం అనదించు కుంది. ఆర్జీ మేరకు ముద్దాయిల నిర్దేశించి కోర్టులో హాజరు పరిచారు.

“మొదటి కేసు ముద్దాయి తనపై ఆరోపించబడిన నేరాన్ని తాను చేసినట్లుగా అంగీకరించటంతో ఈ కేసుపై ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు ఇంకేమీ అవసరం లేదని శిక్ష విధించ వలసిందిగా కోర్టు వారిని విన్నవించుకుంటున్నాను” అంటూ వచ్చిక్ ప్రాసిక్యూటర్ ముగించారు.

“రెండవ కేసు ముద్దాయి తన చేసిన నేరాన్ని మనస్ఫూర్తిగా ఒప్పుకుంటున్నాయన కోర్టు వారు శిక్ష విషయమై ఏచారించ వలసిందిగా మనవి చేసుకుంటున్నాను.”

వచ్చిక్ ప్రాసిక్యూటర్ ముగించ గానే జడ్జి శిక్షలను విధించారు. “మొదటి కేసు నిందితుని వయస్సును బట్టి, అతను మనస్ఫూర్తిగా చేసినది నేరంగా అంగీకరించటంతో అతనికి వంద రూపాయల జరిమానా, నిందితుని విడుదలకు ఉత్తరువులు జారీ చేయటమైనది.” శిక్ష విన్న జనం అంతా మ్రోషుడిపోయారు.

“రెండవ కేసు ముద్దాయి, శేఖర్, తను చేసిన పని నేరంగా ఒప్పుకున్నా,

అందరికీ ఒక్కటే!

కోర్టు విషయాలు గమనించ వలసింది. అతను మానభంగం చేసిన అమ్మాయి అతను వదిలే కాలేజీ విద్యార్థినియే. వారిరువురి మధ్య పరిచయం మున్నట్లుగా ప్రాసిక్యూటర్ ఇవ్వబడింది. పోతే ఈ కేసు తర్జిదండ్రుల ప్రమేయం లేకుండా రావడం అనమంజనంగా ఉంది. “నైగా వా రిరువురు అవివాహితులు. ఇది వారి భవిష్యత్తుకి వంబందించిన విషయం. ఈ కేసు విషయమై కోర్టు జర్నా తర్జిదండ్రులే సరిగా ఏచారించి పరిష్కరించ గలరని నిందితుని విడుదలకు ఉత్తరువులు

జారీ చేయడమై వది.” జడ్జిగారు విశ్వంశ గానే ముగించారు.

జనం అందరిలోను అలజడి ప్రారంభమయింది. అనలు వారు విన్నది జడ్రీ విజమా! అన్నట్లుగా ఉంది. వాళ్ళు అశించిన శిక్షలు విధించక పోవడంతో జనంలో కొందరు ఆశాంశికి, కొందరు ఆశ్చర్యానికి గురి అయ్యారు. వారందరి కన్నా ఎక్కువ విన్నయం వ్యక్తులు ముద్దాయి లిద్దరు. కోర్టు ముగియటంతో జనం అంతా అనంతస్పృహ బయటికి పోయారు. ముద్దాయి లిద్దరు చేష్టలు అడిగినట్లుగా విలబడి పోయారు, వారి వకానం వెనక ఉన్న అన్ని గుండం అంతా ఒక్కసారిగా వర్షాది, ఆవిరి అయి కన్నీటి బిందువులయి కాలవగా మారింది.

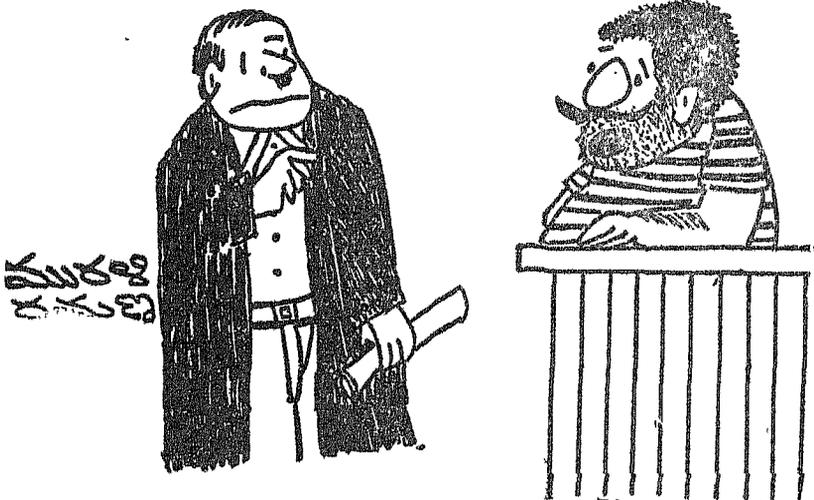
చందు సరోజినీదేవి

అది కిందటి కనివారం రోజు రాత్రి ఏడు గంటల ప్రాంతంలో రాములు భార్య జానకి వెంకటేశ్వరస్వామి అలయం నుంచి ఇంటికి తిరిగి వస్తూంది. దారిలో శైట్లు తేకపోవటం, ఒంటరిగా రావటం గమనించి నించినట్లు, ఒక వ్యక్తి వయస్సులో పని లేదన్నట్లు జానకిని వాచా రభస చేశాడు. అనలతను పరిసరాల్ని గుర్తించే వర్షిణిలో లేడు. అతను చూడడానికి చాలా ఉన్నవాడి లాగానే ఉన్నాడు. దానికి సాయుధ అతను వేసుకున్నాడోమ అతని లోళ్ళి వ్యక్తిత్వాన్ని సవార్ చేసింది.

జానకి ఆరువులు విని చుట్టునక్కణ ఇళ్ళ నుండి జనం పోగయి జానకిని రక్షణ చారు కాని, అతన్ని ఏమీ చెయ్యలేకపోయారు. కారణం అతను సేరు మోసిన జడ్జి బావమరిది కావడమే!

నింత సేవటికి తల్లి రాకపోవటంతో శేఖర్ వెదుక్కుంటూ బయలు దేరారు. గుంపుని చూసి పరిస్థితి అర్థం చేసుకుని, ప్రోధంలో ముండిపోయి పోలీసు రిపోర్టు ఇచ్చాడు. ఆ వ్యక్తిని వెంటనే అరెస్టు చేసినా బెయిల్ మీద బయటికి వచ్చాడు. మరునాడు కేసు కోర్టుకి తరలింది శేఖర్ వట్టుదల మీద.

కేసు ఏచారించిన జడ్జి ఆ వ్యక్తి లాగి ఉన్నాయన పరిస్థితిని గమనించే తప్పా వేశాడని, ఏదైనా లాగి గొడవ చెయ్యటం వచ్చిక్ మ్యూసెవ్ అని, దానికి గాను వంద రూపాయలు జరిమానా

అ చిత్రల మోపులో నరసగా మూడురో బాలూ ఎందుకు దొంగిలించేవో? మా ఆవిడకి చీర లొకవట్టున నచ్చలేదండీ మరీ—

చేసి నిందితుని విడుదలకు ఉత్తరవులు వారి చేశారు.

కాని, తన భార్యను అవమాన పరిచిన వ్యక్తిని కేవలం జరిమానాతో విడిచి పెట్టడంతో రామలు గుండె కోపాచే తంతో వణికి పోయింది. ఇక శిఖర్ వ్యూహం తన తల్లికి జరిగిన అన్యాయానికి దహించుకు పోయింది. అనంతరంలో తండ్రి కొడుకు లిద్దరికీ జడ్జి అన్యాయం చేసినట్లు గానపించాడు. దానికినిందితుడు జడ్జికి బావమరిది అవటమే కావచ్చు. 'ఆ తప్పే రాము చేస్తే వచ్చే శిక్షేమిట' అనే తలపు వారిలో కలగటంతో ఇంతకు పొల్పడ్డారు. కాని, తండ్రి కొడుకులకు ఒకరి కోప్పిల్లి వేరొకరికి తెలియక పోవటంతో ఇద్దరూ నిందితుల అయ్యారు. ఆవేశంతో ఉన్న వారికి తాము చేస్తున్నది తప్పగా, క్షమించ రానిదిగా కనపడ లేదు. కారణం అప్పుడు వాళ్ళు వ్యూహంతో ఉన్న బాధ దావాన్ని లాంటిది. దాన్ని చల్లబరిచే ఉద్దేశంతో వాళ్ళు ముందు వెనుకలు ఆలోచించ లేకపోయారు.

ఎంత కష్ట ఉన్నా, దైవభక్తులైన రామలు తమ అనుకున్నట్లుగా చెయ్యలేకపోయారు. ఏదైనా జడ్జి భార్యను కొంత అగౌరవ పరచటంతో అక్కడి పని వాళ్ళు పూనుకుని పోలీసు రిపోర్టు ఇవ్వటంతో కేసు కోర్టుకి వచ్చింది.

విజానికి శిఖర్, జడ్జిగా రమ్మాయి శశి ఒకే కాలేజీలో చదువుతున్నారు. వాళ్ళిద్దరి మధ్య ఒక విడవైన స్నేహం ఉంది. ఆది ఆత్మీయత కింద, ప్రేమ కింద చెప్పక తప్పడేమో! శిఖర్ కి శశి వరిచయం గురుకు రాగానే తళుక్కున ఒక అలోచన మొదలైంది. తన ప్రతివారం తీరినట్లుగా ఊహించుకున్నాడు.

ఆ వాడు పోయంత్రం కాలేజీ అవగానే-శశిని, మాట్లాడా అంటూ కాలేజీ గ్రాండ్కుకి తీసుకెళ్ళాడు శిఖర్. ఏకటి ఏదేవరకు సెప్పా పోటి మాట్లాడి, గ్రాండ్ అంతా నిర్మానుష్యంగా కాగానే ఒక్కసారిగా శశిని తన కౌగిలో బందించాడు. అతని బలం ముందు శశి ఆత్మ తక్షణ ప్రయత్నం విఫల మయింది. అయినా, శశి విచారించ లేదు. దానికి కారణం తానాతని మీద అనురాగం పెంచుకోవటమే కావచ్చు. కాని, శిఖర్ మాత్రం మానసిక క్షోభకి గురి అయ్యాడు. చివరికి కంపిత స్వరంతో శశితో మాట్లాడాడు. "క్షమించు, శశి! ఒక కార్యక్రమం చేసు నిన్ను బాంధింప వలసి వచ్చింది. దీనికి నీ సహాయం ఎంతై వా కావాలి. నువ్వు వెంటనే పోలీస్ స్టేషన్ కి వెళ్ళి నా మీద కేసు పెట్టు" అని కోరాడు. శశికి మొదటం ఇదేమీ

రావో! రంగుల చిలకా!

చిత్రం-పంథం వేణు (గడ్డవాపల్లి)

అర్థం కాలేదు. చివరికి అతని ఆరాటాన్ని అర్థం చేసుకున్నట్లు, తన శిఖర్ కోపం అన్నట్లు అతను చెప్పినట్లు చేసింది. గతం అంతా కళ్ళ ముందు తిరిగి తండ్రి, కొడుకులు వ్యూహం వ్యూహంతో కుమిలి పోయారు. గదిలో అడుగులచప్పుడు విని తల ఎత్తి మ్రోస్తూ పోయారు. ఎదురుగా జడ్జి గారు, అతని భార్య, కూతురు శశి. ముందుగా రాములతో వై తన్యం కలిగింది. మనస్ఫూర్తిగా జడ్జి గారి కాళ్ళపై పడి పెదాల బిగువున "క్షమించండి" అన గలిగాడు. ఈ హతాత్పరిణామానికి అందరూ విన్న పోయారు. జడ్జి గారు- "భలేవాడివి, రాములూ! ఇందులో నువ్వు చేసిన తప్పు ఏమీ కనపడలేదు. ఎప్పుడైతే మీ ఇద్దరి కేసులు కోర్టుకి వచ్చాయో నాకు అప్పుడే కేసు వెనక ఉన్న విషయం బోధ పడింది.

అనలు ఆనాడే మీకు అన్న విషయంగా చెప్పకపోవడం వాదే తప్పు. అతన్ని నా బావమరిది అని శిక్ష చెయ్యక పోవడం కాదు. అతని భార్య మొ ప్పి మధ్యనే పోయింది. ఆ బాధ భరించలేక తాగుడికి అలవాటు పడ్డాడు. ఆ తాగుడు మైకంలో ఏ ఆడవారు కనపడ్డా అందరినీ తన భార్యగానే చిత్రించుకుని గొడవ చేస్తూంటాడు. అయినా, పల్లిక న్యూస్ పేపర్ కింద జరిమానా చేశాను. ఇక పోతే నీ కేసు క్షమార్థమైతే, శిక్ష చెయ్యక తప్పలేదు. శిఖర్ ఉడుకు రక్తం నీ కేమీ తీసిపోలేదు. అతనిపై కేసు బలంగా లేకపోవడంతో కేసు కొట్టేశారు. అయినా, న్యాయనిర్ణయం అందరినీ ఒక్కటే అన్నది మీరు తెలుసుకుని ఉంటే ఇంత జరగక పోను. ఇదిగో నీ విషయంకు రసీదు. నువ్వు చెయ్యని వేరానికి వేరే కట్టాను" అంటూ సంతోషంతో అందించారు. రాములికి ఇదేమీ కనపడటం లేదు.

జడ్జి ఒక దేవుడు లాగ కని పించ మీలాంటి దేవు దంతటివారిని తాము ద్రోహం తల పెట్టేందని వచ్చాల్సినంతో మిడిలి పోయారు. తను చేసింది క్షమార్థమైతే, శిఖర్ చేసింది ఎంత భయం. ఒక చిన్నారి జీవితాన్ని వర్ష దాళనల చేశాడు. శిఖర్ చేసిన ద్రోహాన్ని తీసుకు కున్న రాములు ముఖంలో రంగులు తోత పోగాయి. "తామ్మడా! దేవత తాంటి అతిత జీవితం నర్తనాకనం చేశావు. నీ, నీతాంటి కొడుకు. . ." రామురి మాటలు పూర్తి చెయ్యి విన్నలేదు జడ్జి. "రాములూ! జరిగింది బేదో జరిగింది. శశి నా కంటా చెప్పింది శిఖర్ నుంచి. ఈ కయ్యూన్ని చెయ్యంగా నా భార్యను నా కోరిక" పూర్తి చేశారు జడ్జి గారు. రాములికి ఆ క్షణంతో అట్టి తిమ్మి తులు సొక్క త్తు దేవతలుగా గానం వారు.